

7. juli 2006. Raunstrup Gruppen A/S mod Frederikssund Kommune

Krav om, at tilbud skulle være vedlagt forhåndstilkendegivelse fra en garantistiller om, at der ville blive stillet entreprenørgaranti, angik ikke tilbudsgivernes kvalifikationer, men angik derimod den udbudte ydelse. Nogle erklæringer fra kautionsforsikringsselskaber måtte ud fra en almindelig praktisk synsvinkel anses for forhåndstilkendegivelser, hvorimod en erklæring fra en tilbudsgiver selv ikke var tilstrækkelig

En kommune iværksatte et begrænset udbud efter Udbudsdirektivet vedrørende opførelsen af et byggeri i totalentreprise. I udbudsbetingelserne var angivet, at tilbuddene skulle være vedlagt en forhåndstilkendegivelse fra en garantistiller om, at sikkerhedsstillelse for entreprenørens forpligtelser i henhold til ABT93 § 36 ville kunne opnås senest 8 dage efter kontraktens indgåelse.

Der indkom tilbud fra 6 prækvalificerede virksomheder, hvorefter udbyderen besluttede at indgå kontrakt med en af tilbudsgiverne. Klageren var en af de andre tilbudsgivere.

Klagerens tilbud indeholdt en indeståelse fra klageren selv om, at der kunne stilles garanti inden for 8 dage, og udbyderen havde ikke taget klagerens tilbud i betragtning med henvisning til, at tilbuddet ikke opfyldte kravet om forhåndstilkendegivelse fra en garantistiller.

Klagenævnet tog stilling til klagen således:

1) Klage over, at udbyderen havde stillet det omtalte krav om forhåndstilkendegivelse fra en garantistiller og havde afvist klagerens tilbud, fordi det ikke var vedlagt en sådan forhåndstilkendegivelse, idet kravet efter klagerens opfattelse var et udvælgelseskrav, der skulle have været stillet i forbindelse med prækvalifikationen:

Ikke taget til følge med henvisning til, at et krav om forhåndstilkendegivelse fra en garantistiller ikke angår tilbudsgivernes kvalifikationer, men derimod angår den udbudte ydelse. Det er derfor ikke strid med Udbudsdirektivet at stille et sådant krav og at afvise tilbud, der ikke opfylder kravet.

2) Subsidiær klage over, at udbyderen havde afvist klagerens tilbud, fordi det ikke var vedlagt en erklæring fra en garantistiller som omtalt, selvom de andre tilbud heller ikke var vedlagt en sådan erklæring:

Dette klagepunkt sigtede til følgende: Den valgte tilbudsgivers tilbud og tilbuddet fra en af de andre tilbudsgivere var vedlagt erklæringer fra hver sit kautionsforsikringsselskab, hvorefter der for den pågældende tilbudsgiver var etableret en garantiramme, som p.t. kunne rumme en garanti vedrørende projektet. De øvrige 4 tilbud var ikke vedlagt erklæringer fra garantistiller.

Klagepunktet blev ikke taget til følge. Klagenævnet udtalte, at de to omtalte erklæringer fra kautionsforsikringsselskaber ikke var klare og utvetydige erklæringer, om at der ville blive stillet sikkerhed, ikke mindst som følge af erklæringernes angivelse af, at garantirammerne »p.t.« kunne rumme en garanti i henhold til projektet. Ud fra en almindelig praktisk synsvinkel måtte erklæringerne imidlertid forstås om en oplysning om, at kautionsforsikringsselskaberne ville stille sikkerhed for de pågældende tilbudsgivers forpligtelser. Dette skulle sammenholdes med, at klagerens tilbud alene indeholdt en garanti fra klageren selv, hvad der klart ikke opfyldte kravet i ud-

budsbetingelserne. Udbyderen havde derfor ikke overtrådt Udbudsdirektivet ved at anse de to tilbud for at overholde kravet om forhåndstilkendegivelse fra en garantistiller samtidig med, at udbyderen ikke anså klagerens tilbud for at gøre det.

3) Mere subsidær klage over, at udbyderen havde besluttet at indgå kontrakt med den valgte tilbudsgiver uden forinden at have kontaktet alle tilbudsgiverne som følge af, at ingen af tilbuddene var vedlagt den krævede forhåndstilkendegivelse fra en garantistiller:

Ikke taget til følge, allerede fordi Klagenævnet havde konstateret, at udbyderen var berettiget til at anse to af tilbuddene for at opfylde kravet, jf. ovenfor.